

השכלום הלבנוני של מירי יפת

בחזרה לעבודה, השאלירו אותי שם, כבר קר הייתי שוחה בבריכה, רכבתי על ה' סוסים, שיחקתי עם החיות האחרות, עד שהתעייפתי.

„אבא שלי

קיבל הלס”

ב אחד הימים נכנס לחווה התיך גבוה. הוא אמר שהוא בא לראות את

לים וכלבים. בקיצור, מקום נהדר. ד”ר מקגרו עשה לי הכרה עם העובדי דים בחווה, וכמה בוקרים נדלקו עלי תיכף. התפקיד שלי שם היה לרכוב על הסוסים לשטח שמחוץ לחווה, ולהשאיר אותם שם כמה שעות בתוך חצר ענקית, כדי שירוצו ויקבלו כושר ואחרי-כך להחזיר אותם לחווה, לאורווה שלהם. ד”ר מקגרו עובד כרופא פאתולוג ב בית חולים בסאן-פרנסיסקו. הוא ואשתו היו בחווה ארבעה ימים, ואחרי-כך נסעו

חלמידת בית-הספר החקלאי בפרדס-חנה נסעה לחופשה בארצות-הברית, פגשה בצעיר לבנוני עשיר והתפתחה ביניהם אהבה לוחטת

החבר הלבנוני של מירי יפת הוא הרופא הכירורג ד”ר רודני קוטרו. מירי קוראת לו „החתיך הגבוה”. כאן נראים השניים בפתח ביתו של רודני בחווה של מישפחתו, הסמוכה לחוות מקגרו, בה עבדה מירי.

5 מירי יפת עדיין לא מלאו 18 שנים, אך היא כבר מיואשת. מצב-רוחה רע מאז נאלצה להיפרד מאהובה, הרופא ה לבנוני ד”ר רודני קוטרו ולחזור לישראל, וכל זאת בגלל מילחמת הלבנון. מירי, צברית שנולדה בתל-אביב לאב יוצא תימן ולאם יוצאת רומניה, היא יפה פיה שהומת-עור, בעלת גוף חטוב וחיוך מקסים.

היא סיימה בית-ספר עממי בתל-אביב, אך לא רצתה להמשיך את לימודיה בעיר הגדולה. מירי למדה בבית-הספר החקלאי בפרדס-חנה. היא נהגה בטרקטור ועבדה בקטיף כותנה. בומנה הפנוי עבדה ב חוות-סוסים, השייכת לאחת המישפחות במקום, תמורת שכר.

את בית-הספר החקלאי בפרדס-חנה נה גו לפקוד אורחים שונים. באחד הימים הופיע זוג קשיש מארצות-הברית. היו אלה הד”ר דונלד מקגרו, רופא פאתולוג, ואשתו ג'ורג'יה, שהיא מנהלת חברת- מחשבים בקליפורניה.

מנהלי בית-הספר בחרו במירי שתראה לזוג האמריקאים את הסביבה. הגערה הצר עירה מצאה חן בעיניהם, והם הזמינו אותה לבוא ולבקר בחווה השייכת להם. החווה נמצאת בווייסליה, מרחק של שלוש שעות נסיעה מסאן-פרנסיסקו. הם הציעו לה לעבוד בחווה תמורת שכר בתקופת הר חופש, ולטפל בסוסים. מירי נעתה להזי מנה.

על שאירע מאז, היא סיפרה:

נסעתי כמה שעות טובות עד שהגעתי לחווה. בדרך היה גוף נפלא. יש שם בסביבה חוות ששייכות לאנשים עשירים, שבכלל לא גרים בהן בדרך-כלל. בחוות האלה עובדים בוקרים, ובדרך-כלל אין שם בחורות.

לכל חווה כזאת יש שם, בדרך-כלל על שם בעל החווה. אני הגעתי לחוות מקגרו, ומייד התאהבתי במקום.

יש שם 70 סוסים. חלק מהסוסים הם סוסי-מירוץ. יש שם מרחבים עצומים, בריכת-שחייה השייכת לחווה, והרבה חתיר

חתיכה עכשיו מבלה מירי יפת בחוף ימה של תל-אביב, ומתגעגעת לאהובה הרופא הלבנוני.